

ærede Conseilspresident har egentlig beraabt sig paa en Udtalelse af mig som Ordfører for Lønningstillægs spørgsmaalet her ved 2den og 3die Behandling. Han beraabte sig derpaa i det andet Thing paa en Maade, som jeg ikke kan anse for berettiget. Den ærede Conseilspresident gjorde nemlig gjældende, at her var det erkjendt, at det Forslag, vi havde stillet for det kommende Finantsaar, og det tidligere, tilsammen udgjorde Mere end det Forslag, som Conseilspresidenten dengang anbefalede Landsthinget at vedtage. Den ærede Conseilspresident maa have set med et halvt Øie paa Forslaget for at kunne udtale noget Saa-dant; thi den ærede Conseilspresident maa jo ikke være uvidende om, at der i vort Forslag var optaget noget ganske Andet end i Regjeringsfor-slaget. Vort Forslag omfattede nemlig 310,000 Kr. til Lønningstillæg til Underforpocaler og Me-nige. Til den ærede Conseilspresident trække dem fra, faar han, at for de to Aar, som vort For-slag oprindelg gik ud paa, udgjør hele Lønningstil-læget for Embedsmaend 1,300,000 Kr., medens Conseilspresidentens Forslag udgjør 1,700,000 Kr. — Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgskreds (Dinesen) indlod sig paa en Be-dømmelse af det gamle Flertals Stilling, indlod sig paa at kritisere dets mulige Bevæggrunde. Han omtalte endog saa dets „Dvergreb“, han om-talte dets Svaghed. Jeg maa sige, at jeg ikke havde ventet dette fra det ærede Medlems Side lige faalidt som fra det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Corn. Peterfen). Jeg havde troet, at vort fælles Polemik nu skulde være rettet imod andet Hold, og at Irenikens milde Mand skulde komme til at hvile over vore indbyrdes Forhandlinger. Jeg er i den Henseende altsaa bleven skuffet. Jeg tror ikke, at de ærede Medlemmer gjøre ret i at opstille sig som Dom-mere over, hvilke Bevæggrunde vi have havt til vor forskellige Optræden. Jeg tror ikke engang, at de ærede Medlemmer vare tjente med, om vi fra vor Side vilde underkaste deres seneste Op-træden Bedømmelse med Hensyn til Bevæggrunde. Jeg skal ikke indlade mig derpaa, men blot anbefale de ærede Medlemmer ikke at komme ind paa en Diskussion af denne Art. Naar det ærede Medlem imidlertid atter kom tilbage til den store Betydning, som han tillagde de fremkomne Adresser, saa tror jeg ogsaa, at han deri tager betydelig fejl. Jeg tror, at det allerede paa et tidligere Tidspunkt er gjort gjældende, og med Rette, at skulde Adressernes Indkommen og deres Indhold have nogen Virkning paa os, skulde det meget mere være den, at gjøre os tilbageholdne overfor de Fordringer, som nu stilles; imidlertid, dette skal jeg nu ikke komme ind paa. — Men jeg havde nok lyst til at sige et eneste Ord om, hvorledes vi staa, eller ialtfald, hvorledes jeg ser vor Stilling. Man har givet dette Things gamle Flertal Ord for at være umedgjørligt, urimeligt,

ikke til at forhandle med, og jeg vil give ærede Medlemmer Ret i, at saa længe vi have staaet ligeoverfor Tilbud og Indrømmelser, med Hensyn til hvilke vi have maattet kunne sige os selv, at de kun vare et Skin, kun vare en Loffemad, som i Virkeligheden Intet havde at betyde, have vi stillet os temmelig umedgjørlige; men paa ethvert Punkt, hvor der har været viist virkelig Indbefkommen, har, som det forekommer mig, Erfaringen godtgjort, at vi ere villige til at gaa overmaade vidt, saavidt, at vi endog saa med en vis Taalmodighed have baaret adskillige Stik-piller, og hvad Andet, der kommer frem ved Lei-lighed. Jeg skal saaledes minde om, hvorledes man optraadte isjor under den Tilnærmelse, som fra anden Side fandt Sted ligeoverfor det gamle Flertal, og jeg skal minde om det nu. Naar Spørgsmaalet da bliver om, hvad vi anse for at være virkelige Tilnærmelser, virkelige Indrømmel-ser, vil jeg sige, at, naar vi se Grundsetningerne for det konstitutionelle Liv anerkjendte, naar vi se Folkethingets Stilling anerkjendt, saa ere vi villige til at arbejde sammen med dem, som ville være med til at støtte dette; det have vi viist isjor, og det have vi viist iaar. Den ærede Conseilspresi-dent gjorde idag gjældende, at Striden ikke dreiede sig mellem Regjering og Folkething, men mellem Folkething og Landsthing. Den ærede Conseilspresident er, som jo allerede flere Talere have viist, noget vanskelig at holde fast; thi de stiftende Udtalelser og Meninger verle saa hurtig, at man maa skynde sig for at faae sat i den sande Me-ning. I sin første Udtalelse i Lørdags talte den ærede Conseilspresident nemlig kun om Re-gjeringens Uenighed med Folkethinget, idag der-imod stillede han, idet han sagde, at han væsentlig vilde gjentage sine Ord fra i Lørdags, det i første Række, at han nu ansaa Striden for at være ubelukkende en Strid mellem Folkething og Landsthing. Jeg kan nu nok forstaa den politiske Grund til, at den ærede Conseilspresident idag har stillet sig, som han har, jeg kan forstaa, at det er af Vigtighed for Regjeringen nu at lægge saa stærkt som mulig Betoning paa, at Landsthinget maatte være bundet til Regjeringen i dens Optræden ligeoverfor os. At det dermed skulde lykkes den høitærede Regjering endelig at binde det andet Thing til sig, er jo et Spørgsmaal, som der ikke fra forskellige Sider med Grund er blevet reist Tvivl om. Jeg skal kun med nogle Ord dvæle ved, hvorledes det, naar man ser saa vel paa Stillingen iaar som paa den isjor, i Vir-keligheden hænger sammen med Conseilspresi-dentens Erklæring, at Striden er en Strid mellem Folkething og Landsthing. Med Hensyn til alle de egentlige Realitetspunkter, hvorom der har været Uenighed eller — jeg vil ikke gaa saa vidt at sige alle, thi der findes endel Smaapunkter, som iøvrigt ingen Betydning have, og jeg antager, at der hverken herfra eller fra det andet Things